

Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Regimine Ecclesiae Episcopalis In Octo
Libros Distribvtvs**

Antonelli, Giovanni Carlo

Velitris, 1650

§. VIII. Ad quem spectet concedere licentiam transferendi cadauera de vno
ad alium locum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11401

communicandus est, cum nullam in ecclesia exercere possit iurisdictionem d. cap. decet, ubi omnes de Immunitate eccl. in 6. Genuens. loc. cit. n. 11.

§. VII.

Ad quem spectet concedere licentiam transferendi cadavera de uno ad alium locum.

70 **L**ege ciuili cautum erat, ne quis humanum corpus de uno ad alium locum transferret sine Augusti beneplacito l. nemo C. de Relig. & sumpt. fun. fecus erat, si aliqua iusta, & necessaria causa intercedebat, quia tunc Re etor Provinciarum dispensabat. l. vbi glof. C. de Relig. & sumpt. fun. vel si corpus perpetua sepultura nondum traditum fuerat, sed depositum, siue ad tempus, tunc enim absq. licentia poterat transferri l. si nec dum C. eod. tit. l. 3. s. non perpetua ff. de Sepul. viol. glof. in d. l. nemo. Franc. Marc. par. 1. decis. 1065. n. 9. Paul. de Castr. in d. l. 1. in fin. C. de Relig. & sumpt. fun.

71 Hodiè vero corpus humanum sepultum in uno loco non potest in alium transferri, nisi subsistente iusta causa, & cum licentia superioris; iste autem superior est Episcopus, ad quem pertinet cura rerum religiosarum, vel si nulla subsistit causa, erit Papa, sicut olim erat Princeps, scilicet Imperator, ut d. Paul. de Castr. in d. l. 1. n. 1. C. de Relig. & sumpt. fun. Franc. Marc. par. 1. decis. 1056. n. 7. & 9. in fin. quocunque enim modo agatur de iure funerali, cogni-

tio spectat ad iudicem ecclesiasticum Dec. in cap. quanto n. 58. de Iudic. immo etiam de fure ciuili Episcopo hec facultas competebat, ut constat ex Loffaff. de Relig. & sumpt. fun. Decian. in tract. crimin. to. 2. lib. 6. cap. 44. n. 5. vbi num. 17. dicit, quod non debent extrahi corpora etiā pro Autonomia sine licentia Episcopi, & Magistratus.

Iusta autem causa videtur esse, si quis vellet mutare sepulchrum suum posteritati, ut accidit, quando quis facellum alibi construxit, vel litque ibi suorum posteriorum sepulchrum constitueret, tunc enim potest Episcopus translationis huiusmodi licentiam concedere Io. Dilectus de sepultur. tit. 9. cauel. 4. n. 2. & 3. relatus in Tractat. Diuers. to. 8. par. 1. fol. 139. Decian. in tract. crimin. tom. 2. lib. 6. cap. 44. nu. 8. & colligitur ex citata l. Diui fratres ff. de Relig. & sumpt. fun. vbi dicit, quod si corpus terrae traditum est in arcu hoc animo, ut non aliud transferatur, arcu tamen ipsa (si res exigat) in locum commodius rem transferri potest.

Ita etiam si corpus per diuersum territorium transferri contingebat, de iure ciuili requirebatur licentia Praesidis l. 3. s. non perpetua ff. de sepul. viol. Fran. Marc. dec. 1056. n. 11. nunc autem requiritur licentia illius Diaconis, seu Episcopi Castrensis. in d. l. 1. n. 1. C. de Relig. & sumpt. fun. pena tamen non impunitur deferenti corpora huiusmodi per oppida, licet sine licentia, id fieri non debeat Albericus in l. ne corpora ff. de Relig. & sumpt. fun. Decian. in tract. crimin. to. 2. lib. 6. c.

qz.n.22. Menoch.de Arb. Iud. lib.2. n.12 An Tertiaria teneantur ad solutionem
centur. & casu 387.n.24. & 25. Farinac. var. question. quest. 20. n. 128. 13 An possint Regulares huiusmodi
per l.3. S. Diuus ff. de sepul. viol.

71 An verò missus in exilium ab aliqua Ciuitate possit mortuus duci ad sepulcrum illius Ciuitatis?
Resp. non posse Farinac. quest. 20. n. 130. in fin. Lauor. vat. elacubrat. tom. 1. tit. 2. cap. 11. n. 14.

Huiusmodi enim pena etiā post mortem manet, nec licet eum inde transferre alicubi, & sepelire inconsulto Principe l. si quis in Insulam ff. de Gadau. punit. impetranda est igitur licentia à Principe, quæ inf. huiusmodi casibus negari non debet l. 1. ff. eod. Farinac. & Lauor. locis citatis.

S V M M A R I V M .

- 1 Quid sit quarta funeralis.
- 2 In quo consistat quarta funeralis.
- 3 Non debetur de candelis, quas in manibus gestant religiosi, neque de Cereis Confraternitatum.
- 4 Quid veniat sub nomine funeralium & num. 5.
- 6 Quid si defunctus sepeliatur in oratorio Confraternitatis.
- 7 Locorum consuetudo attenditur quo ad quantitatem quartæ funeralis.
- 8 An Regulares teneantur soluere huiusmodi quartam, & n. 9.
- 10 Solutiones ex causa huiusmodi quartæ à Monachis particularibus factæ non præjudicant monasterio.
- 11 An valeant compositiones factæ inter Religiosos, & Parochos super iuribus parochialibus.

C A P. XIII.

De quarta funerali.

DEcreuit Sancta Tridentina Synodus sess. 25. de ref. cap. 13. vt quibusunque in locis iam ante annos 40. Quarta, quæ funeralium dicitur, cathedrali, aut parochiali ecclesiæ solita esset persolui, ac postea fuerit ex quo cuq. priuilej. alijs monasterijs, Hospitalibus, aut quibusunque locis pijs concessa, eadem posthac integro iure, & eadem portione, quæ antea solebar Cathedrali, seu parochiali ecclesiæ persoluatur non obstantibus concessionibus, gratis, privilegijs etiam mari magno nuncupatis, aut alijs quibusunque.

Pro facilitiori autem intelligentia notandum est 1. quod quarta funeralis est certa honorum portio ecclesiæ parochiali debita propter ministerium sacramentorum cap. 1. de sepult. quæ quidē olim debebatur de omnibus, quæ obueniebant ratione funeris, & de omnibus legatis factis ecclesiæ etiam Regularium, ad quam quis eligebat sepulturā c. in nostra de sepult. Clem. dudum S. verum eod. tit. Syli, in ver. Canonica portio q. 9. vsu tamen, & consuetudine generali ad quartam funeralium restricta fuit Card. in d. clem. dudum S. verum. Couar. in cap. fin. nu. 6. de Testam. Molin.